

FÜGGETLEN LAPOK

Megjelennek minden nap.

Az előfizetési pénzek
s a lap kezelését illető minden tárgyak
a kiadó-hivatalhoz (Első magyar egye-
sületi könyvtár, 3. korona-utca, 18.
sz. a.) intézendők.
Bérmintetlen levelek el nem fo-
gadtatnak.

T. Olvasóinkhoz!

Az új évnegyed közeledvén felhívjuk a t. olvasó közönséget lapunk további pártolására. Az előfizetési ár marad a régi. Együttal szíves tisztelettel kérjük azon t. előfizetőinket, kik lapunkra hátrálékban vannak, hogy az illető összeget szerkesztőségünkhez minél előbb beküldeni ne terheltesse.

Előfizetési feltételek

Egész évre 20 ft. — kr.
Félévre 10 " — "
Negyedévre 5 " — "
Egy hónapra 1 " 70 "

A „Füg. Lapok“ kiadó-hivatala,
3. korona-utca 18. szám.

Bécs, jun. 17.

(V) Tartsa bár valaki keserű almának az osztrák egyházi viszonyokat, a mint azok az igazgatóság jelen stadiumában vannak: nem lehet nem szabad, kath. referensnek azok mozzanatait időről időre reflexiók nélkül hagyni. Tudósításom nem fog hatályos lenni sem a kath. osztrák főpapságra, sem az újabb encyklikák által érzékenyen felzúdult liberális közvéleményre. Miket feljegyzek, hazámiai számára teszem, hogy az itteni dolgokból kellő tanulságot merítsenek önmón előnyükre. A N. Fr. Pr. f. hó 24-iki száma erős támadást intéz az új vallási törvények alkalmából kibocsátott főpásztori körlevelek tartalma és irányzata ellen. A sz. pölteni nm. püspöknek általunk is méltányolt encyklikájával szeliden bánt. De annál hevesebben ír a brünni püspök nyilatkozatáról.

Heves cholericus véralkat az irályt magát markirtabbá, szenvedélyesebbé teszi, s az individualis jellem az irálytól el nem válhat, azt inkább teszi. Le stil c'est l'homme. Ilyennek találtam a N. Fr. Pr. cikkét is; ugyan azon hibában, melyet a brünni nm. püspökben megró. Nem áll jogomban senkinek, annál kevesebb egy püspöknek lelkiismerete fölött itálni, s e helyütt csupán tárgyi-lagos maradok. A brünni püspök, a mérséklet és finomság azon fegyverét, mely a sz. pölteni encyklikában az elenségeknek imponált — körleveléből igaz, hogy kifelelte. Az is igaz, hogy oly mérsék és veszélyes kifejezéseket használt, melyek mindig, de legkivált az osztrák állam jelen válságos napjaiban mérhető következmények szülőkei lehetnének; de másrészt meg, azon instructio, melyet a papságnak utasításul ad s mely szerint a polg. házasságról a lelkész könyvet vezessen, s ezen könyvbe a polgári házasságból született gyermekeket, talán mint nem házassági gyermekeket jegyezze fel, alig lesz eredményében ezéravezető, sőt csak okul szolgálhat, hogy az anyakönyveknek a papság kezéből való elvétele mellett annál jobban igazhassanak: ez mind igaz és tagadhatlan.

De feledni látszik egy körülményt a „N. Fr. Pr.“ melyet pedig, midőn egész általánosságban szól az osztrák kath. egyházzól, számba venni szükséges. S ez a kath. vallás érdekeinek az új vallástörvények által való közvetlen érintetése. Soha sem kívánám a kath. ügyet avatottabb és komolyabb kéz védelme között látni, mint a nm. sz. pölteni püspök.

Es ime, a liberális alapra helyezkedett főpap sem állithatá feltétlenség-gel, hogy az új törvények a kath. egyház hitelti szempontjából, teljesen correctek, sőt kifogáson kívüliek lennének. Nem szabad vallási cosmopolitistikus nézeteket felállítani oly téren, a hol csak szigorú orthodoxia vezethet ki az ellenmondásokból. Politikai tekintetből, megfogható, hogy az állam-törvényhozás, mely a jogegyenlő-

ség elvét, vagy is azon maximát, mely szerint minden állampolgár csak azért bírja az állampolgári jogokat, mivel állampolgár s mind ilyen a közállam terheit viseli — interconfessionális politikáját ezen jogegyenlőség elvnek megfelelő alapokra igyekszik fektetni: de mivel az interconfessionális politika, csak a közjogi rendezés elveivel és nem a teológiával foglalkozik, a politikus nem veheti rosz néven, ha a sértve érzett hitágazati elvek mellett, a vallás-embere felszólal.

A kath. házasság szentségi jellemét a törvényileg behozott polgári házasság mellett is kötelessége a papságnak megvédeni, s mivel ezen érdek tisztán lelkiismereti ügy, nem lehet az erkölcsi mérték azon vesszejével mérni, mely a vallási tárgyakon kívül alkalmazható.

Ha a brünni püspök megyéje híveihöz körlevelet intézett, ezt jogosan, sőt kötelességszerűen cselekedte. Ha az egyház hitelveit igyekezett a hívek lelkiismeretében fölbresztetni: ennél másként, mint püspök nem is cselekedhetett.

Helyt adva tehát a brünni püspök körlevelének, a „N. Fr. Pr.“ támadásában foglalt nem alkalmas, sőt idegenítő kifakadások, ellenhatási irányzatok, s a törvény ellen látszólagos igaztásokra magyarázható észrevételére, a lelkiismereti közszabadság nevében tiltakoznunk kell minden oly szándokolt nyomása ellen a „N. Fr. Pressének“, mely a vallás kebeléhez tartozók tisztán hitágazati ügyeinek védelmét korlátozni akarná!

Pest, jun. 19.

Szólunk tegnapi lapunkban a keleti kérdés kaposában Lengyelország helyreállításának fontosságáról.

Kifejtettük más alkalommal, miszerint Oroszország vasuti combinatiói mindannyian a keleti kérdés szempontjából vannak intézve s már annyira előhaladtak, mikép kevés idő kell s teljesen rendezve fog állni Oroszország erélyes védelemre, de támadásra is.

Mindez tőlünk távol történik, de nekünk ignorálni nem szabad. Azon nép pedig, melynek élete s jövője függ attól, látja jól és nem hallgat, de mozog és jó hozzánk, hivatkozik sorsunk közösségére, hivatásunk egységére, szomszédos barátságunkra.

Csak nem régen számos előkelő lengyelek gyűltek fővárosunkba. Céljuk nem Napoleon herceggel hiesztelt találkozás, nem politikai vagy hadjárat tervelések, de mint ma már tudjuk, vaspályai combinatiók voltak.

Galliezia velünk egyetértőleg rendezheti magát közlekedéseiben. És e rendezkedés két fő czélt kershet: hadászati és kereskedelmi.

Tudják s érzik ők t. i. a lengyelek Gallieziában, hogy Európa meg nem pihenhet, míg a keleti kérdés függőben van, tudják azt is, hogy a keleti kérdés megoldása ha helyes után indul, csak Lengyelország helyreállításán kezdődhetik s végül a lengyel hatalom rehabilitációjával érheti.

Tudják ők, hogy a mi nyugalomunk, fejlődésünk, jövőbeni biztonságunk attól függ, ha az orosz hatalom s köz-
tünk a régi Lengyelország visszaáll. Ismerik emélfogva azon mély érdeklét, melyet a józan politika támaszt, a nemzeti sympathia fokoz, sorsunk közössége solidarissá tesz nálunk.

Azt mondják joggal emélfogva: mi erők teljes feláldozásával küzdeni kések vagyunk, de elegendők vagyunk-e nem támogatva kellőleg, s ha erők megtöretnek, ha rajtuk is diadalmaskodhatnak az orosz erő, ki velünk vagy utánunk az első áldozat, mely kimaradhatlanul martaléku esik, nem magyarország-e?

Ezért számítunk rátok, szomszédok. De hogy mit tenni érdeketek parancsol, rokonszenvek készlet, tehetitek-e, ha a kellő eszközök hiányzanak? Am nézzétek, mi történik az ellenség földjén és tanuljatok tőlök.

S mi tehát mit tegyünk most haladéknélkül?

Van egy nagy vasuti vonal, mely Krakától Lembergnek Czernoviczig halad és a kárpátvonalt éjszaki részén Gallieziát futja éjszaktól keletnek keresztül.

Van a Kárpátok déli oldalán evvel párhuzamos nálunk épülőfélben az Oderberg-kassai, Kassa-beregszászi vonal, mely a Debreczen szigeti kereszt-pályához csatlakozik.

Mindkét párhuzamos vonal a kárpáti határ mentében futja át Gallieziát és Magyarországot, s adandó alkalommal a seregmozgalmak alapvonalát képezheti.

De már most e két nagy fontosságú pálya lehet-e a lengyel és magyar véd-erő támpontja, ha a kettő közt az összeköttetés hiányzik?

Nekünk tehát ezen kapcsolati vonalokról okvetlen, s egyidejűleg kell gondoskodnunk. És ez vala a lengyelek minapi látogatásának is czélja. Tisztában kell lennünk eleve a kapcsolati terv iránt, mert ezen összeköttetések nagyobb része Gallieziában épülend s ők nálunk nélkül nem tervezhetnek.

Két összeköttetési vonal iránt már tisztában lehetünk.

Egyik Tarnow mint végpont, mely a mi kárpátalji vonalunkkal összekötendő és a felső vonalt képezne e kapcsolatban. E részben ők érdekeiknél fogva keveset érintenek az által, hazánk melyik felvidéki völgye választatik a kapcsolati irányán. Nekiek ez irányban ohajtásuk csak az, hogy tisztában legyenek s ahoképe rendezzék az összeköttetést saját hazájuk földén.

Másik kapcsolati vonal, melynek jelentőségét mindenek fölébe helyezték, a Munkács-Stry-Tarnopoli vonal. Ennek hadászati fontossága szembe-
szökő, de kereskedelmi tekintetben épen egyik összeköttetés sem mérkőzhetik ezen vonallal.

Katonák állítják, hogy ha Oroszország támadólag lépne fel, ez csak Pest ellen Varsó felől és a Dniepertől Erdély ellen történhetnék. A két támadó pont közt Kiew volna pontja a tartalék orosz hadseregnek.

Ezen három pont ellenében Tarnow, Stry, és Bukovina felső csucsa Szucsawánál adna megfelelő s igen kedvező védposztókat.

Minden esetre e három pont oly karba helyezendő, hogy lehető támadás esetében képes legyen a magyar-osztrák haderő bármelyik ponton nyomtérő erőt kifejteni lehető sebes megjelenése által, e nélkül fedetlen helyzetben volnánk és lengyel szomszédink a közlekedések hiánya miatt az első roham veszélyének kitéve.

Mi pedig láthatjuk, hogy hazánkat a fenyegető vész ellen nem saját földünkön, de minden valószínűséggel és a diadal legbiztosabb kilátásával a lengyel földön védhetjük. Mi hazánk biztos jövőjének végzetes harcát Tarnow-nál, Stry-nél és Bukovinában vívhatjuk ki.

S erre készen kell állnunk. Szükséges emélfogva, hogy minden lehetőségek jón mérlegelésével védelmünk s öfenntartásunk eszközeit közlekedéseink tekintetében határozzuk el, s jeleljük ki, s azontul minden késelem nélkül nyujtsunk módot lengyel szomszédinknak ezen kapcsolatok nagyobb részét, mely rájuk esik, munkába venni, s mi is ne veszítsünk időt, hogy magunk határai közt a ránk eső részt felépítsük s előállítsuk.

Országgyűlési tudósítások.

Előleges ismertetés a képviselőház jun. 19-iki ül. séből.

A képviselőház mai ülésében felolvastott a pénzügyi bizottságának véleményes jelentése a pesti közuti vasutársaság kérelme tárgyában, mely társaság, köztudomás szerint, a kormány által előterjesztett javaslatban ügyletét vetett illeték alól magát felmenteni kéri. A bizottság ezafolyva a kérelem támogatására felhozott indokokat, nem kíván helyt adni a kérelmeknek.

Hodosiu több társai nevében inter-

pellálja az összes miniszteriumot: való-e, hogy a miniszterium akadályozza a nemzeti-ségi bizottságot munkálkodásában és szándékozik e elbáritani ez akadályokat, hogy a bizottság még e hó végéig munkáját betejeszthesse? (Kiadatik a miniszteriumnak.)

Bobory a Magyarország és Bosnia közötti csempészet iránt intéz kérdést a pénzügyminiszterhez. Lónyay válaszában azt válaszolja, hogy mult april hóig szerződés állt fea Bosniával, hogy bizonyos mennyiségű söt olesóbban szolgáltatasson a magyar kincstár, e szerződés lejárt, és a kormány egy újabb szerződés kötéséről gondoskodik.

Bobory nincs megnyugtatta, sőt szomorúsággal telik el keble, hogy a magyar kormány külföldieknek öszörösen olesóbb áron szolgáltatja a söt, mint a hazabelieknek. Legközelebb egy határozati javaslatot terjeszt elő erre vonatkozólag.

Napirenden a sőjvédék részletes tárgyalása áll. A 9. dik szakaszhoz Teleki Domokos adván be módosítványt a sóára iránt, hosszu vita keletkezett, melyben különösen az erdélyi képviselők vettek részt.

A képviselőház jun. 18. d. e. 10. órákor.

Előlk: Gajzágó Salamon; jegyző Horváth Lajos. A kormány részéről jelen voltak Lónyay M., Gorove I.

A mult ülés jegyzőkönyvének hitelesítése után előlk bejelenté Szel Kálmán Vas megye Sz. Gothárd kerületében megválasztott képviselő megbízó levelét. Továbbá a beérkezett kérvényeket, köztük Perényi Zsigmond dr. szabadságot kéro kérvényét.

Román Sándor Közép Szolnok Szék-helysége részéről nyujt be kérvényt, melyben a község, miután Kraszna megye határszélén fekszik, bekebelezését keri e megyébe.

Napirenden van a sőjvédék részletes tárgyalásának folytatása.

Lónyay Mevnyhért pénzügyminiszter tegnapi ígretéhez képest előadja hosszasan, mint történt közte s a bécsi miniszter közt az egységess az indirect adók tárgyában. A javaslatához beadott módosítványra megjegyzi, hogy ha Magyarország ebben a tekintetben önállóan intézkedhetnék (zugás és mozgas balról) maga is hozzájárulna a módosítványhoz. Az ő kezét megköti az 1867. XVI. t. cz. mely elrendeli, hogy e két miniszterium egyezményt kössön az indirect adók iránt, és mely kötelezi a két minisztert, hogy teljesen öszhangzó javaslatot terjeszzenek a ház elé. Ezután előadja azon elveket, melyek őt ezen egységess megkötésénél vezérelték, ezek egyike volt, hogy a só ára leszállíttassék. Azt is megemlíti, hogy óhajta azon időpont mihamarábbi elérkezését, hogy a kincstár kellő számu sóárndékot állíthasson fel, miáltal a szegény nép, mely csak kisebb áru soktól veheti meg a söt és pedig tetemesen drágábban, könnyebben jut majd ezen főszükségletéhez. Végül közvetítő módosítványt terjeszt elő, mely szerint Sővárott a kőso szintén 5 fton lesz kapható.

Különösen hangsulyozza ez engedménnyel, hogy a kincstár ezzel 60,000 frt veszteséget szenved, melyet más után kellend kárpótolnia.

Vályi János ugyanezen szakaszra módosítványt terjeszt elő, mely szerint a só az egész ország területén kivétel nélkül 3 frt 60 krért áruáltassék.

Ivánka Imre némely megjegyzéseket tve a megelőző pénzügyminiszteri beszéd azon tételére, mely a törvényhozás jogát a szerződéses irányában illeti — a szakaszt a szerint, a mint azt a miniszter módosítá, elfogadja.

Lónyay M. pénzügyminiszter az előtte szóló képviselő ellenvetéseit megnyugtatólag osztlatja el.

Bujanovics Sándor a miniszteri módosítással az elvet, hogy t. i. a sótermelési helyeken mindennütt egyenlő legyen a só ára, fenntartva látván, benyujtott módosítványt visszaveszi.

Madocsányi és Zmeskál képviselők fenntartják jogukat a 8. 9. §-nál terjeszteni elő nézetüket.

Simonyi Ernő nem lehetvén jelen ezen törvényjavaslat általános vitájánál, mert hát ez a nyitrai népkör ovatiójával majdnem ugyanazon időre esett, most pótlólag — vagyis szabályellenesen általános észrevételeket mond el, elsorolja azon mulasztásokat, miket mások — előtte már jobbar, s több avatottsággal adtak elő. Egyébiránt a miniszteri eljárást nem pártolja, s kívánja, hogy a törvény megszavaztatása végett azon ada-

tok, melyekre hivatkozás történik, terjesztésenek elő.

Többen feljegyezve nem léven előlk a kérdést elteszi; a szabályok szerint először is az új indítványt, vagyis Vályi János módosítványát bocsátá szavazásra; mellette csak a szélsőbali néhány kesergő emelkedett fel.

Utána a pénzügyminiszter módosítását tette fel, mely mellett az egész jobb és bal-közép felállván, elfogadtatt.

A 3-ik §. vita nélkül elfogadtatt. Olvasztatt a 4-ik §.

Bónis Sámuel: T. ház! Előadta a pénzügyminiszter ur ezen törvényjavaslat genesisének történetét, előttünk fekszik a törvényezik, melynek figyelemben tartásával született meg ezen törvényjavaslat és megvalom, ez azon óhajtatást erősíti meg, hogy ha visszatérünk ezekre, hogy: az Isten hozza el mi hamarabb azt az öt évet, mert míg ez a vámszerződési törvény tart, bizonyos tárgyakban szabad határozati joga, független határozati joga e törvényhozásnak nem lesz. Fenntartotta ugyan a törvény mindenütt jóváhagyását, hozzájárulását a törvényhozásnak ezen egyezményekhez, de ha a törvényhozás bele nem egyezik a szerződésekre, akkor újra egy kölcsönös egyezkedésre vettnek vissza e tárgy, melynek eredménye mind a két fél kölcsönös beleegyezésétől függne. Ugyanazért, ha azt nem akarom, hogy a czélt el ne érjem, lehetetlenség határozottan a só árához hozzá sólónom jelenleg, lehetetlenség azt kívánnom, hogy azon elvek most mind járt életbe lépessenek, melyeket én egyedül üdvöseknek és hasznosaknak tartok. Ha ezt kívánom, magam eller cselekedném, mert ekkor új szerződésre vettnek vissza a tárgy. Mi lenne ennek következése? Az, hogy ha az 5 frtos könnyebbséget megszereznek a népek, az egy bizonytalan időre előadzatnak.

Hanem engedje meg a ház, hogy mégis nézeteimet jövőre legalább a só árának meghatározására kifejezhesem, s ajánlom a háznak, hogy ezen pontnál végzésileg legalább mondja ki, hogy a 9-ik osztaly véleményét elfogadja.

A 9-ik osztaly véleménye az, hogy a só árának a hazában mindennütt egyformán kell megállapíttatnia. Ha egy primaec necessitatit articulusa a ház az állam szükségéből a monopoliunot megakarja tartani, akkor a méltányosság s a közgazdasázt megkívánja, hogy ezen primaec necessitatit articulus minden ember e hazában egy áron kaphassa meg. Ha a só ára szabad versenynek lenne kitéve, mindenki igyekeznék azt magának a legjutányosabb áron megszerezni. Ettől jelenleg ki van zárva, s miután ki van zárva, szükséges, hogy az állam gondoskodjék, hogy a távolabb eső vidékek is lehető olesón megkapják, és pedig ugyanazon áron, a melyen megkapják a közelebbiek; szükséges ez közgazdasági tekintetből is, mivel különben a földmíveléshez szükséges marhatartás, midőn a föld adója egyenlő az egész országban, neheztelnek azon vidéken, mely a sóban szükölködik. Mondja ki tehát a ház végzésileg, hogy jövőre a sóár megállapítási i javaslatnál ez elvet tartsa a miniszterium figyelemben. Szükségesnek tartom a só árának egyformaságát azért is, mivel a miniszter ur által előhozott 1790: XX. t. cz. szerint, ha a t. javaslat jóvárendőre is ily módon terjesztetnék a ház elé, a nemzet abban letett joga illusoriussá válnék, mivel az kimondja, hogy a só árát emelni a törvényhozás akarata és befolyása nélkül nem lehet. Itt pedig a só árának vidékenküti emelése a költségek tekintetében csakugyan a miniszteriumra van bízva. Emélfogva én jelenleg nem kívánom a sónak árát szabályozni azon elvek szerint, mely elveket a 9. dik osztaly magáénak vallott, ennek lehetlenségét annyiban belátom, hogy akkor az országnak szegény népe elesnék attól a jótékonyaságtól, hogy mihamarább kaphassa az 5 frtos söt, hanem kívánom, hogy jövőre ezen elvek a miniszterium által tartasának a t. javaslat és szerződés készítésénél szem előtt. Kívánom, hogy ezt végzésileg mondja ki a ház. Ezt ajánlom a ház figyelmébe. (Helyeslés.)

Deák Ferencz: T. ház! Az én nézetem Bónis Sámuel barátom nézetétől e részben eltér. (Halljuk!)

Először is megjegyzem, hogy azon kapcsolat, melyben Ausztriával e részben vagyunk a vám- és kereskedelmi szerződésnek következése; és pedig következése azon eszmének, hogy közbenso vámok, nincsenek, mert kereskedelmi szerződésre léptünk. Jobb volna e közbenso vámokat felállítani? — ez igen nagy fontosságú kérdés. Akkor, mikor a kereskedelmi szerződés tárgyalatott, ház többsége azon véleményben volt, hogy a jobb a kereskedelmi szerződés, mint a közbenso vám. E részben lehetnek különfélek a vélemények, azok taglalásába nincs sem okom, sem szándékom ereszkedni. Nagyon világsnak tartom, hogy akkor, ha közben sovámk vannak, mindezek felett határozhatunk; hólott midőn közbenso vámok nincsenek, egyik állam sem állhat rá, hogy közbenso vámok és kereskedelmi szerződés nélkül egyiknek és másiknak is kezébe adassék oly hatalom, oly mód, oly jog, melynél fogva nemcsak a maga határában, hanem a szomszéd határában is az állam bizonyos jóvedelmét semmivé tehesse.

Nagyon hiszem, hogy ha ma felállítanók

a közbenső vármakot, s így kereskedelmünkre és mindezen cikkre nézve szabadon rendelkezhetünk, az ország igen rövid idő múlva ismét kívánni fogja az ország leontását (Élénk helyeslés.) nemcsak azért, mert a várnagyon sok költségbe kerül, hanem azért is, mert nekünk, termelő országunknak igen nagy feketetne kereskedelmünkben, rájuk nézve kedvező körülmények közt pedig vagyis oly időben, midőn Isten másol is jó termést ad, nyakunkon maradna a termés: mert tudjuk, hogy a mostani közlekedési gyors eszközök mellett csak néhány krajczár is képes valamely terményt az idegen piacra leszállítani. De ebbe nem erőszakodunk.

A kereskedelmi szerződés az országgyűlés szükségének tartotta; az országgyűlés nem akarta a közbenső vármak felállítását; s épen ezen alapon kötötték ezt az egyességet. Lemondottunk-e jogainkról? Minden kereskedelmi szerződés természete az, hogy: do ut des, facio ut facias, mindenki fél lemond valamely jogáról. (Ugy van!)

A mi pedig azt illeti, hogy mondjuk ki előre, hogy ez az egész országban minden egyes helyen ugyanaz legyen a só ára, akármennyi a szállítási költség, meglehet, ha e tárgy tanácskozás alá kerül, ezen véleményben lesznek, meglehet, hogy másban, mert tudom kell az indokokat, melyek mellett az ajánlatok, hanem azt nem tartom célszerűnek, hogy ad vocem só ár, most mellékesen ily elvi kérdést külön megvitatás nélkül előre kimondjunk. A törvényhozásnak teljes jogában van törvényt szabni jelen időben, van joga törvényt szabni arra nézve, mi történjék és hogyan történjék most; és ezen törvény álljon fenn addig, míg meg nem változtatják, vagy bizonyos ideig; de nem tartom egészen helyes fogalomnak azt, hogy a törvényhozás most szabjon módot, hogy egy jövő törvényhozás másoda törvényt hozzon. (Élénk helyeslés!) Azon törvényhozás fogja azt megítélni, és ott is az ily végzés, mert ha ez az törvényhozásnak nem tetszik, még is más törvényt fog alkotni.

Továbbá elvileg az a kérdés, vajjon igazságos volna-e, hogy az országban mindenütt egyforma ár legyen a sónak? Az állam mit csinál? Az állam kénytelen monopolizálni, vagy illetékeket, vagy államjövédelmeket tekinteni a sóra. Az államtermelés helyén meghatározza az ár: mert azt mondandó, hogy én az állam költségeit fedezhessem ezen illetéket fentartom; és ezen illetékeket ennyit kell jövedelmeznie; nem jövedelmez pedig annyit, ha ezen cikknek, például a sónak árát azon helyen, hol termeltetik, ilyen ár nem szabok. Már most hogyan lehet egyenlő ár az ország minden részében? Ugy, ha az állam azon költséget egyenlőre szabja.

Akár mennyire kerül például a szállítás Marmarosból Turócba, vagy nem tudom hova, azért az ár mindig egyenlő. Ez legálább a suppositum. Ebből az a következtetés, hogy az állam egyenlősítve a fuvarbér hozzájárulását s egyformára szabván a só árát: vagy azon vidékek, melyek közelebb esnek a só termelés helyéhez, fizetik meg azon fuvart is, melyet a távolabb lakóknak kellene fizetniük; vagy pedig az állam fizeti meg; s emélfogva nyilván kevesebbet vesz be.

Induljunk ki tehát abból a szempontból, melyből az indítványt tetették, az egyenlősítés szempontjából. A szatmári ember az államjövédelméhez járul azon só árával, melyet ő ott a bányánál 5 frtal fizet és a fuvarbérrel. Minő fuvarbérrel? Marmarosból Szatmárig? Igen, de a zalai vagy turóczi ember is ugyan ugy fizeti a só; mivel pedig az állam a fuvarbérre nézve odáig kiadhat annyit, mint Marmarosig, a zalai vagy turóczi ember ezen fuvarbér mennyiséggel kevesebbet fizet: következésképp nincs teherenyelőség. (Igaz!)

En igen egyszerűnek tartom a dolgot; meglehet, hogy tévedek. Példánl őt írta a só ára Marmarosban; szállítása pedig Marmarosból Ugocsába vagy valamely szomszéd megyébe mászánkint őt vagy tíz krajczárba kerül, de a szállítás Zalába, Sopronba vagy Vasba, Turócba kerül mászánkint 1 frt 50 krba: még is az ugocsi ember épen ugy fizeti a sót az indítvány szerint, mint fizeti a zalai, soproni vagy turóczi ember. Az államnak tehát vagy nem marad meg az öt forintja, mert abból kell pótolni a fuvarbér, vagy oly fuvarbér kell kivételn, mely megfelel az összes fuvarbér mennyiségnek. Az első esetben, az állam fizetve a fuvarbér Sopronig, abból, mi Sopronban elfogyasztatik, sokkal kevesebb jövedelme lenne, mint az Ugocsában fogyasztatból. Ha pedig a fuvarbér kivétel az állam, s így egyenlősítve az árakat: akkor természetesen a fuvarbér Sopronig az ugocsi ember is fizetné, a mi pedig épen a teherenyelőség egyenlőségnek elvével meg nem egyeztethető.

Meglehet, mind ez ellen fontos czáfolatok lehet felhozni; meglehet e számítást másokkal ellensúlyozhatni. Épen azért a dolgot ex professo kell tárgyalni, s nemesak az indítvány szerint és most megkötött a jövő törvényhozást, hogy miként intézkedjék. Ezt mindig ideológikusan tartom, s azt hiszem, nem cselekszik a törvényhozás czél szeritlen, ha előre megmondja, hogy a jövő törvényhozás ilyféle törvényt fog alkotni, ezen elvekből fog kiindulni: mert ha ez nem tartja jónak, ugy sem követi azon elveket.

En tehát ezen indítványt nem pártolom. — (Élénk helyeslés.) Nyári Pál ismét nagyon hosszasan és körülmenyesen elmélkedvén az egyedüriság természetéről, végre hosszas várakozás után pártolta Bónis indítványát. — Ugyanezen értelemben nyilatkoztak Halász Boldizsár és Várdy Gábor. Kúrz György, Székely Gergely és Besze János a szerkezet mellett nyilatkoztak. Végül Bónis mint indítványozó felelvén röviden az indítvány ellen felhozottakra, elnök a kérdést szavazásra bocsátá, melynek eredménye lón, hogy a többség a 4. § szerkezetét elfogadta.

Ezután Sztáray Antal, a főrendiház jegyzője vezettétvén be, átnyújtja a főrendiház jegyzőkönyvi kivonatát, melyben a nagyváradi-északi vasúti engedély okmányok kiadását a már ismert határozat értelmében szintén elfogadják; tudomásul vétették. A törvényjavaslat 5., 6. és 7. ik §§-ai felolvasatván, vita nélkül elfogadtattak. Olvasatott a 8. ik §. Madocsányi Pál ismét Arva, Liptó és Turóc megyék megalapítását elhagyatni kívánja, miután nem kedvezmény folytán élvezik azon megyék a sóvéttel, hanem törvényadta joguknál fogva. Lónyai ezen észrevételre megnyugtató felelvélalossággal szolgál, s a szakasz elején előforduló eddigi szó kihagyására beleegyeznek. Urbánovszky képviselő a 8. ik §. kedvezményét kiterjesztetni kívánja a mindenbea hasonkörülményű Trencsénmegyére is. Indítványát pártolják: Kvassay és Vitolay trencsénmegyei képviselők. Deák Lajos ezen szakaszból kibagyatni kívánja a szavakat: „az e tekintetben fennálló rendszabályok és megszorítások épségben tartása mellett; miuthogy e rendszabályok nem előterjesztve, sem törvényhozásilag elfogadva nincsenek. Várdy Gábor legott a szakasz felett megindított vita kezdetén kívánja, hogy mivel ezen §. összefüggő kapcsolatlan van az utána következő 9. kel, ezzel együtt tárgyalassék, s mindkettőre a szavazás is együtt történjék; e kivanatot azonban a szónokok nem osztván, s az elnök e figyelem-tétvén rá a házat, a megvitattott 8. ik §-t szavazásra bocsátá, s annak szerkezetét a többség elfogadta. A vita továbbfolytatása a holnap i ülésre halasztatván, elnök a gyűlést elosztáta. A tegnap benyújtott vámszerződés tárgyában holnap d. n. 6 órákor osztályülések lesznek.

A főrendek ülése június 18-án.
Elnök: Majláth György országgyűlési jegyző k. Sztáray Antal és ifj. Ráday Gedeon grófok.
A kormány részéről jelen van: Wenckheim Béla báró.
Elnök: Az ülést megnyitván, az időközben beérkezett leveleket jelenti be. Azután N. Kanizsa város elkésett folyamódványát, mely a buda-pesti vasútvonal kiágazás pontját Zákány helyett N. Kanizsára kéri helyezni, mi ugy is tárgyalás végett a ház eleibe fog kerülni.
Sztáray Antal gróf rövid beszédében mely részvétét fejezi ki azon csapás felett, mely Szerbiát szerett fejedelmének meggyilkoltatása által érte. (Élénk helyeslés.)
Elnök: Azon helyeslés, melyre a főrendek részéről gróf Szapáry felszólalása talált, bizonyítja azt, miként a szerb nemzetet ért szentesetlen eset mélyen hatott a mélt. főrendekre is.
Wenckheim Béla báró kijelenti, miszerint kötelességének tartotta a magyar kormány a szerb ideiglenes kormányának e gyászos esemény feletti részvétét kinyilatkoztatni.
Mihályi Péter alsóbázi jegyző áthozza a magyar királyi pénzügyekben vevetendő pénzek alakja, belteréke és sulya iránt az országgyűlés mindkét háza által hozott, s őcs. k. apostoli Felsége által szentesített törvényezikket; nemkülömben a tegnapi ülésben felolvasott alföldi fűmest s a n. várad északi vasútvonal engedély-okmányának megváltoztatott 26. §-át kijavított határozati javaslatban, melyek is.
Sztáray Antal gr. által felolvasatván kihirdetettek.
Elnök figyelemzteti a főrendeket, hogy van még egy tárgy, mely a múlt térsről fennmaradtott t. i. a kiküldött közlekedési bizottságnak jelentése.
Ráday Gedeon gróf felolvassa a jelentést.
Tomesányi, bekémegeye főispánja egy módosítványt ajánl, mely által megvinni kívánja a főrendiház azon jogait, melyekkel eddig birt. A módosítvány ekkézt hangzik: hogy „a ház törvényesen fennálló és az országgyűlési gyakorlatban gyakorolt közigazgatói alálshoz mindaddig ragaszkodik meg az bármely irányban törvény által meg nem változtatik.“ (Helyeslés.)
A módosítvány elfogadtatván:
Elnök a jegyzőkönyv kiigazítása végett felfüggeszti az ülést. A jegyzőkönyv módosítatván, Ráday Gedeon gróf a képviselőházhoz rögtön átvitte végett megbízatott.
Egyéb tárgy nem lévén, az ülés 1/2-ór cioslott.

BELFÖLD.

Hazai ügyek.

— Az „Uj Pozor“ szerint Fiume legközelebb királyi magasabb intézkedéssel vissza fog keblzetetni Magyarországra.
— A miniszterium által kiküldött mérnökök az erdélyi vizeket tanulmányozták. Az „U.“ szerint oda nyilatkoztak a szakértők, hogy a Maros kevés szabályozás, némely főfolyvortatok elvároltása után kisebb gözöskkel egész Marosújvárig hajózható lenne.

— Az erdélyi vasutépítés körül most már nagyobb tevékenység látható, de ottani lapok szerint ha csak hazai munkásokkal akarják kiépíteni, mégis alig lesznek a kitöltött időben készen, mert a nép nem igen kap a munkán.
— A vallás- és közoktatásügyi miniszterium felterjesztését a gyulafehérvári gör. egyesült (álalzfalván székű) érsekesség betöltése ügyben, megerősítette ő Fel-ségé. — A kiküldött királyi biztos csakugyan Bobetzel Sándor országos képviselő, ki e megbízatást el is fogadta. A választási nap aug. 12-re van kitűzve. Az intézkedés kihirdetése e napokban fog bekövetkezni.
— Pestvárosi tegnapi közgyűlésében elfogadtott a bizottsági javaslat József nádor szobrának felállítására tárgyában, s ennek folytán a belügyminiszter felkérte retni határozatott, eszközölő ki királyi Felségénél a szobor leleplezési napja iránti elhatározást.

Mihály szerb fejedelem temetése.

Jun. 15-én történt meg a temetés. Már korán reggel nagy számban jelent meg azon utcákon a nép, melyeken a gyászmenet átvonulandott. Mind magából szerbiából, mind a Duna és Száva mindkétoldali vidékeiről számlálhatlan sokaság volt látható. — reggeli 7 órákor már 8 gözös hozott minden vidékről részvevőket, kik az elhalt nagy férfiúnak az utolsó tiszteletet megadni jöttek.
Az érezkoporsó, melyben a balmozott test volt, éppen 8 órákor reggel tetették a a gyászkoosira, mely egyszerűen csak fekete posztóval volt bevonva és két fekete ló huzta. Szerb szokás szerént a halott fedetlen koporsóban vitetik az utcákon végig a templomig s csak a templomnál szegesztetik le a koporsó, de e szokástól ezáltal eltértek. A fejedelem lakból a mintegy félóra távolságra eső főgyúháza vonult a menet, melynek élén egy osztály lovasság volt a népből különbsé egyenruhában, utána a rendes lovasság, mind jőti ilve lovaikat. — A lovasságot követte a népgyalogsága, és a rendes gyalogság, két ágyú-tal, a néptörzsei, a túzéri intézet önéndékei, a tanuló ifjú ág, a társulatok, dalárdagyűlet, mind gyász énekeket hangoztatva.
Ezek után jött egy része a papságnak és az udvari személyzet. Az elhalt fejedelem csatabeli, valamint legkedvesebb nyerges lova, paripája, fekete csótárral letérítve vezetteték egy egy lovasz által. Közvetlenül a gyászkoosi előtt a főpapság ment a szoltárokat mondva, és 11 udvari szolga, kik a fejedelemi díszjelvényeket, a kardot, kalpagot, a rendjelket stb. veres bársony váukosokon vitték, a kocsai után mindjárt az övezgyűlt Julia fejedelemné, ennek anyja és a rokonok női gyászba öltözve és hangosan sirva lépdeltek. Ezek után a miniszterek, consulok és a külal-talmak képviselői mind gyalog mentek s végül nagy tömegben a nép.
A templom, hova a menet megérkezett, nagyobb részben feketével volt bebuza, a magas ravatal elbintett és élő virágokkal volt díszítve, és az égő gyertyáktól gazdag fényben ragyogott.
Miután a megérkezett gyászszereg az egyházban elhelyezkedett, a metropolita tartott beszédet, melyben a korán elhunyt s elvesztett fejedelmének életét, tetteit és érdemeit sorolá elő. Az egész nép megindult és elérkezéenyült s midőn a metropolita a gyűle-kezet általános imára hívta föl, mindnyájan sirtak, Julia fejedelemné többször lero-gyott lábairól, bár csakhamar ismét össze-szedte magát. Ekkor következett az egyházi szertartás, az engesztelő szt. mise, melyek utána a test beszentellett és a főtemplom előrése alatt lévő sírbólta, az örök nyugalom helyére letétették.
Ezen egész idő alatt döngtek Belgrád várának falairól az ágyulövések és a főgy-ház előcsarnokában a nép között gyertya-osztatott szerb szokás szerint, hogy azt a boldogult lelkeknek üdvére elégessék

Gróf Chorinszky Gusztáv eleni bünyád s annak indokai.

Az Ebergényi Julia bünperéből fölmerült számtalan terhelő tény és Burchtoff urnak rendőri hivatalos értesítései után kiválglott, hogy a gyilkostettét gr. Chorinszky nem csak akarta és elősegítette, de egyenesen rendezte is. Világos ugyan is, hogy ő az ismeretséget Ebergényi Juliával kereste és vele viszonyt is kötött, hogy ezen viszonyát annyira vitte, miszerint kimondá: „Én elakarlak venni, és elfoglalk venni nélkül, el kell téged nőül vennem. — Ezen szándékát igazolta az, hogy eljegyzést is tartott, roz szándékát pedig igazolja az, hogy a menyegzőt akadályozó körülményt, Mathildali házasságát a hozta föl akadályul, hogy egy folyamatosan lévő per áll még jelenleg utjkban, de az is a legrovidebb idő alatt befejezve lesz, s így semmi gátsemlesz előtűtt.
A házasságot, mint akadályt, el kellett hártani, hogy újabb szenvedélynek szabadon élhessen, de többszörösen nyilvánítá is, hogy házassága a legboldobabb lépés volt, házassági egybekötötése egy kínos bilincs, mely egész jövőjét, szerencsétjét lerontotta és gazdaságától is megfosztotta. Julia iránti embertelen szenvedélye Mathild elleni gyűlöletét fokrol fokra csak ingerelte és növelte.
Házassága ellen segédkezetek kerestett az általa jól ismert és neki le is kötelezett Rompacherrel, utóbb Dierkesnél, sőt Julia által még Ló—Prestinél is, ki azonban visszalepett.
Maga Julia is, ki egész vallatási kihallgattatásain Chorinszkyt, bár minden oldalról el volt nő létere hagyatva, soha a tettbeni részvételt nem vádolta, sőt mentette, még is egyszer kimondá, hogy Chorinszky egy alkalommal patkánymérget kívánt szerezni, mely eszköztől elállott, mivel az tévedés által viszküdetett.
Chorinszky gróf pocsoltta le „Gyűlöletesek“ cím alatt ama gyanus és veszélyes dohoz, melyet eladott és elferdített írásmódor alatt kézbesítés végett Rompachernek adott át, csak ő tudhatta akkori hollétét, nevének, ő vitte a még megmaradványát a kérdéses csomagban Szécsenbe s ő hívta elő Rompacher, hogy az aggódi Juliát a dohoz iránt megnyugtassa.
Midőn már a müncheni utazás el volt határozva, ő váltotta át a pénzt az utra, ő szerezte meg az utlevélet, valamint az ajánló levelet is. Ő írta Juliának m. é. nov. 18-án az elutazás előtti napon: „Még ma kell veled némi dolgokról beszélnem, még ma néhány M... ni szalodát fogok neked följegyezni s mindketten imádkozni fogunk, hogy minden szerencsésen üssön ki, ne tárgitsunk semmit, nekünk össze kell házasodnunk, mert így tovább nem is élhetünk.“
Chorinszky rendelte elő a kocsit is a vathoz s megmondá Juliának, hogy leveleit ne az ő, hanem Rompacher neve alatt küldje hozzá.
Mig Julia a tetett Münchenben végző, az alatt Chorinszky leirta azon okokat, melyek őt aggasztják, hogy t. i. a titkot saját embereik körülményesen tudják, hogy ő Juliát az eset kivételben félti, s fél, hogy nem fog a terv sikerülni, nejt mily ördögileg gyűlöli, ki még is kedves fölünése által még megindíthatná Juliát, s e hatása által öntudatlanul is reá birhatná, hogy gyilkos szándéktól elálljon.
Chorinszky kicsalta neje barátjától az ajánló levelet és azt mondá neki, hogy neje, vett tudósítá szerént, veszélyesen beteg, és nagyon azon volt, hogy Mariottól minden oly levelet, melyet Mathildtól kapott s az ajánló leveletre hivatkozható lehet, kezére nyerhessen, valamint Julia is a gyilkosság után, csak hogy az ajánló levél birtokába jöhessen, számtalan levelet, melyek többi időben küldettek Mathildhoz, magához ragadott.
Chorinszky, hogy időközi másutt létezését bizonyíthassa, miután már elfogott, távirtozás és levelezés által iparkodott Szécsenből Julia rokonaitól hit alatti bizonyítványt nyerni az iránt, hogy ő m. é. nov. 19-től egész 22 ig folyvást Szécsenben lett volna.
Midőn a tett után Rompacher Chorinszkyhez jött, őt a legfölszevűtlőbb állapotban és a feletti félelemben, aggodalomban találta, vajlon hát meghalt-e Mathild, vagy csak elkábulva hagyta őt Julia, kitől a gyors ellátása miatt Münchenből, semmi bizonyos nem lehetett hallani, s ezen felette sztkitő helyzetből csak akkor kezdett felüdülni, midőn a Müncheni rendőrség tudatta Mathild halálát.
Ezekre következnek azon világos tar-talmu levelek, melyeket Chorinszky Juliához írt.
Mely elősoroltak következőben a vádlevél így hangzik:
„Ezek folytán gr. Chorinszky Gusztáv lelskeci nemes, előbb az osztr. gyalogságnál főhadnagy, mint a tekelesi Ebergényi Julia által m. é. nov. 21-én saját neje Chorinszky Mathild grófnén elkövetett orgyilkosság részese vádol-tatik és halálbüntetés alá vonatni kéretik.

INTÉZETEK S EGYLETEK.

— A földmívelési ipar és kereskedelmi miniszterium által összehívott gazdasági értekezlet június 15-én tartott ülésén.
Tomesányi József az ülés élénke üdvözölvén a tagokat elmondá, hogy a tegnapi ülésből kiküldött bizottmány — mennyire az idő engedte — igyekezett megfelelő feladatának — a mennyiben a kormány előterjesztését illetőleg — de meg az indítványokból is néhány pontnak tárgyalását befejezte, azonban ez indítványoknak még nagy része nem került tárgyalás alá.
Felkérte tehát a bizottmány jegyzőjét Morócz István urat, hogy a bizottmányi ülés jegyzőkönyvét olvassa fel, — a bizottmány a kormány előterjesztésének első pontjára nézve azon nézetben van, hogy mondja ki az értekezlet, miszerint hazafüri örömmel üdvözli a kormány abbeli intézkedését, hogy

az országos budgetben bizonyos összeg lelvén előirányozva, a földmívelési miniszter ez összegnek egy jelentékeny részét főképp díjazások útján kívánja értékesíteni, s azt a gazdasági egyletek által ohajtja eszközölni, azért is a fentebbi cél tekintetéből a gazdasági egyleteket a miniszterium által felszólított díkok leuának — eddigi tevékenységük vagyoni állásuk bejelentése illetőleg kimutatására.
A mi a kormány előterjesztés II. ik pontját illeti, t. i. mikép volnának képesek a gazdasági egyleteket a földmívelési miniszterrel való azon összekötötést létesíteni, — melyet e fontos megbízatásnak a dolgot természetűl fogva okvetlen feltételezve, a bizottmány oda véleményez, hogy az egyleteket e fontos megbízásnak lehelyesebben egy felelhetnek meg, ha közvetlenül érintkeznek a miniszteriummal, mind azon esetekben, ha a kormány bizonyos czelokra kifizetett díjazás tárgyában vagy egyéb ügyben az egyleteket felszólítja s viszont — ha az egyleteket szükségének vélik a kormányt díjazásokra felkérni.
A mi a kormány előterjesztés III. ik pontját illeti t. i. hogy a földmívelési miniszter az ország gazdasági érdekeinek előmozdításában feladatának lehetőleg minden irányban megfelelhessen, szükségének látva a bizottmány, hogy a gazdasági egyleteket évi működésük eredményét és az egyéni magyoni állását kimutató jelentést tegyenek a miniszteriumhoz az év első 3 havában, magától értetvén, hogy felmerülő külön esetekben az illető egyletek akár magak kezdeményezéséből, akár a kormány felszólítása folytán a miniszteriummal bármikor s akár hány-szor érintkezhetnek; egyébiránt midőn ezen évi jelentések és kimutatások évenkénti be-kiüldésére a gazd. egyleteket saját érdekükben és a kívánt czelra kérekeket nyilatkoz-nak, nem tartják magukat az által kötelezetteknek ily érintkezést akkor is fenntartani midőn azt saját érdekükkel ellenkezőnek látják.
Végre a kormány előterjesztés IV. ik pontját illetőleg a bizottmány szükségének sőt kívónak tartja, hogy az évi felterjesztésen kívül még a kormány nyilatos személyes érintkezés, tehát ily értekezlet tartása által is hat-hassanak a gazd. egyleteket az ország gazdasági viszonyainak s érdekeinek fejlesztésére: nem látja azonban mellőzheten szükségének az értekezlet évenkénti megtartásának eldöntését elégségesnek vélvén e czélból kijelenteni azt, hogy a felmerült szükséghez képest, időről időre a kormány a gazd. egyleteket összehívassa.
Az értekezlet a bizottmány felolvasott véleményezését a kormány előterjesztés mind 4 pontjára nézve teljesen és helyesléssel elfogadta, s csupán annak I. ső pontjára tetteket némi megjegyzések, nevezetesen: bár Podmaniczky Armin ur azt ohajtja, hogy a budgetből a nagyobb rész ne díjazásokra, hanem egyéb czelokra fordíttassék.
Gräfl ur az egyletek hivatalnokai részére kormányi subventiót kíván, nem látva az által veszőlyeztetve az egyletek függetlenségét; mely véleményeknek azonban többben ellene szóllaltak, nevezetesen Tisza László ur kiemelte, hogy: nincs ugyan annak ellene, hogy a kormány az egyleteket, ha annak szükségét látja egy vagy más irányban segítse, s a mostani kormányban solidab egyletléstől szintén nem volna tart-mit tartani: de miután a kormány formák egyáltalában nem állandók, s ily szorosabb egyletlése által az egyleteket a kormány nyil azok autonómiaja lehetne veszélyeztetve; nem ohajtja az egyes subventiók tártást mi azonban, nem zárja ki azt, hogy az egyletek autonómiajának fenntartása mellett a kormány az egyleteket — a mely irányban hasznosnak véli fel ne használhassék, ugyan ez értelemben nyilatkozik Trefort Ágoston és Korizics László urak is, az utóbbi felemlítvén, hogy igenis az ország gazd. egyletet indítványai közt meg kell ugyan jelelve, hogy mennyire szükség az egyleteknél egy állandó szakember, de hogy azt egyenesen a kormány fizesse azon véleményét ő sem osztja.
Különbön e pontozatra nézve is egész terjedelmében el lett fogadva a bizottmányi véleményben.
Ezek után fel lettek olvasva azon pontozatok, melyeket a bizottmány a beadott indítványok alapján a kormányhoz előterjesztés végett az értekezlet elé terjesztett. Azok következők:
1 ször. Elősméri a bizottmány egy gazdasági országos instructionalis töke szükségét.
2 or. Hogy a gazdasági értelmiség terjesztése végett kellő számú gazd. tanintézetek és földmives iskolák állíttassanak, mely tekintetben örömmel értesült a bizottmány arról, hogy már az idén Erdélyben egy gazdasági tanintézet és Hradeken egy földmives iskola a jövő évre Rimassomban egy gazdasági tanintézet felállításat.
3 or. Szükségnek látja a bizottmány a gazdasági egyletek gyamolítását.
4 er. Az állat-tenyésztési jutalmazás

5-ör. Az a kormány által létesítendő 6-or. Helyeslés.
7-er. Bor-pincemestere gyelmet kíván megkezdett embereknek k. 8-or. Helyeslés.
9-er. Egy 10-er. A intézkedések beajánlva a teket.
11. Párt tekintetéből a lyezését.
Idáig hályanok tárgy indítványok a jeshetők a holnapig delü mielőtt azonban az aradn dötje még a jelezésébe honyok követke terentése vég egy negyedik a repesebb kást szállítá 2. hogy ügy ság egy része szabadságot marhavész az a kormány leték uszerv leték ügyein mintán a vid alkalma mit munkált odá — A h f. é. 17-én ta szót, kiemelt mindiukább közegek szá nélkül hagy. Az ilyen nyereségesek csak mutats használtatta tleti dolgok tostitja, hogy idökímélésé illeto hatósá piseket, s u mindenben három évre személy és t hogy az edd tatnának.
A ezél Laky Adolfo nagyobb vá nagyobb kés sitásokat.
A most már jövő sze az üzleti ke — Az om és utczán fe je történi ke, saját kö gyet, az ille köteles átad

ÖRÖKÖSÉG FOLYÓ.

határozvány gdui melle Arthur, cs. 1. nő, születet rend disz. é rasonyi G leni szent kodi lakos a vagkeresztj ádozár a gadhassák — K bécsi lapok szen csend doriban, s l — Ha ellen már e nemsokára lenni.
— Gr elnök és b ő excellen Bécsbe utaz — P Miklós ujon a megyébe üdvözölte gadtatott it az ünepél teremében, nagy szá isván küld két foglalja felolvasato beszédt. A ugnymond, kimondhass

5-ör. Az a kormány által létesítendő 6-or. Helyeslés.
7-er. Bor-pincemestere gyelmet kíván megkezdett embereknek k. 8-or. Helyeslés.
9-er. Egy 10-er. A intézkedések beajánlva a teket.
11. Párt tekintetéből a lyezését.
Idáig hályanok tárgy indítványok a jeshetők a holnapig delü mielőtt azonban az aradn dötje még a jelezésébe honyok követke terentése vég egy negyedik a repesebb kást szállítá 2. hogy ügy ság egy része szabadságot marhavész az a kormány leték uszerv leték ügyein mintán a vid alkalma mit munkált odá — A h f. é. 17-én ta szót, kiemelt mindiukább közegek szá nélkül hagy. Az ilyen nyereségesek csak mutats használtatta tleti dolgok tostitja, hogy idökímélésé illeto hatósá piseket, s u mindenben három évre személy és t hogy az edd tatnának.
A ezél Laky Adolfo nagyobb vá nagyobb kés sitásokat.
A most már jövő sze az üzleti ke — Az om és utczán fe je történi ke, saját kö gyet, az ille köteles átad

